

[Else-Merete Ross.]

dring har været praktiseret for lemfældigt, er vi indforstået med, at dette ikke længere bør finde sted.

Efter vor opfattelse er der ikke hos publikum nogen interesse i at få en lov, som gør hyrevognskørsel til et monopol, der kan bruges til at skabe underforsyning af kørselsmuligheder. Der har i udvalget været tale om, hvorvidt der var anledning til at modvirke den stigende anvendelse af minicabs. Jeg kan være indforstået med, at der af sikkerhedshensyn skal stilles visse minimumsnormer til minicabs, men jeg håber ikke, det skal føre til en begrænsning af deres anvendelse. Med den tætpakning af biler på vore gader, som vi har i øjeblikket, synes jeg det i høj grad må lette trafikken at have mindre biler som minicabs. Det er behageligt at køre i et stort og dejligt dollargrin, men er det ikke ganske unødvendigt i hvert fald på kortere strækninger, og især når der kun er 1 passager i vognen? Hvis man vil have folk til i højere grad at lade deres bil blive hjemme og benytte sig af de kollektive trafikmidler, tror jeg det betyder meget, at de nemt — og også billigt — kan tage en hyrevogn på mindre strækninger inde i byen, hvor kollektive trafikmidler ikke fører dem hurtigt eller direkte nok til deres bestemmelsessted. Så fra et trafikalt synspunkt synes jeg minicabs må betragtes som en stor fordel.

Da vi gennemgik en anden paragraf i færdselsloven angående hastighedsbegrænsning, nåede vi ikke at behandle en del praktiske færdselsproblemer. Disse spørgsmål er anført i betænkningen og er nu genstand for overvejelse i justitsministeriet, og jeg håber, der snart vil blive stillet forslag om ændringer i færdselsloven med henblik på en gennemførelse af disse forbedringer.

Herluf Rasmussen: Trods anvendt flid er det kun lykkedes for udvalget at nå til enighed om at anbefale det af den højtærede justitsminister fremsatte forslag til lov om ændring i færdselsloven, mens et flertal i udvalget også er blevet enig om at anbefale at forkaste det af undertegnede med flere fremsatte forslag til lov om ændring i færdselsloven.

Det kan kun beklages, at man ikke denne gang har haft vilje til at gøre noget mere ved

dette meget vigtige problem, og selv om jeg subsidiært naturligvis kan stemme for justitsministerens forslag, vil jeg dog ikke undlade at gøre opmærksom på, at skal hele problemet løses, er det nødvendigt at stemme for det af mig og flere fremsatte forslag, og det skal jeg nærmere redegøre for.

Når jeg subsidiært kan anbefale at stemme for det af den højtærede justitsminister fremsatte lovforslag, skyldes det, at en indføjeelse i færdselsloven af en bestemmelse om, at samtlige hyrevogne skal være forsynet med taxameter, ikke kan skade. Jeg går dog ud fra, at den kategori, som vi kalder hjemmevognen, stadig skal gå fri. Men særlig epokegørende er justitsministerens idé slet ikke. Der er visse erfaringsvidnesbyrd i denne forbindelse.

I udvalget har der været spurgt, om mangelen på taxametre har været til skade for det kørende publikum. Dette spørgsmål har været vanskeligt at besvare. Et svar alene på grundlag af de i denne relation indgivne politirapporter er intet svar. Dertil har tilfældene været for få. Det har sin naturlige forklaring i den kendsgerning, at de fleste lillebiler, i hvert tilfælde hvor de er tilsluttet de store sammenslutninger, frivilligt har underkastet sig en privat taxameterkontrol. Hvis den af den højtærede justitsminister foreslåede regel ikke skal følges op af en regulær kontrol med samtlige taxametre i hyrevogne, er bestemmelsen slet og ret det, man populært kalder en narresut. Der vil nemlig intet være til hinder for, at også de såkaldte pirater kan installere taxametre i deres vogne og give det kørende publikum en falsk tryghedsfølelse også i økonomisk henseende.

Hvad angår den højtærede justitsministers andet forslag: at kræve en speciel afmærkning af alle hyrevogne på en karakteristisk måde, således at forvekslinger med private vogne kan undgås, vil jeg gøre den højtærede minister opmærksom på, at umiddelbart kan det se meget besnærende ud, men det er dog kun en nødløsning, fordi man ikke har mod til at gennemføre det, vi fra vor side stiller forslag om. Det ligger jo nemlig sådan, at en meget stor del af droschers og lillebilers publikum af mange grunde ønsker at køre i en vogn, som kun ved nøjere eftersyn kan identificeres